

A MÁJUSI MUNKAVERSENY

Irta: Bóner Ferenc

A régi Jugoszláviában a munkásosztály a Kommunista Párttal és a szakszervezetekkel az élén állandóan harcolt a kizsákmányolás és elnyomatás ellen. Ennek a szakadatlan harcnak egyik formáját a munkabérek emelésére és a munkaidő csökkentésére vonatkozó követelések jelentették, de ugyan akkor harcolt a dolgozó nép a sajtószabadságért, a gyülekezési és szervezkedési szabadságért, vagyis az összes demokrata szabadságokért. A proletáriátus, hogy eredményeket érhessen el, fel kellett vennie a küzdelmet kizsákmányolóival, az uralkodó osztállyal, amelynek kezében volt az egész államhatalom, a kül- és belpolitika, a bankok és gyárak, a földek és erdők, a katonaság, csendőrség és rendőrség, a bíróság és az egész államgépezet összes hivatalnokai-
val, akik mind-mind védték a rothadt rendszert a munkásosztállyal szemben, amelynek munkaerőjén kívül semmije sem volt. A munkásosztály harci eszköze — szinte egyetlen harci eszköze — a sztrájk volt. Ezek a sztrájkok biztosíthatták — amennyire lehetett — az éhbér életszínvonalát és a dolgozók vezeterei nem egyszer kerültek börtönbe és lőhöz kézre.

1941-től 1945-ig Jugoszlávia népei az egész világnak megmutatták, hogyan kell harcolni a fasizmus és annak szolgáloi ellen; hogyan kell küzdeni Jugoszlávia népeinek külső ellenségei, belső elnyomói és mindenajta árulói ellen. És a népiölszabadító harcban Jugoszlávia proletáriátusa elvégezte egyik legnagyobb történelmi feladatát, amelyet eddig a Szovjetunió kivül nem végezett el egy nép sem. Hazánk népei a legnagyobb hősiességgel harcoltak egyszerre két fronton, úgy, hogy egy csapásra két kigyónak vágták le a fejét. Ennek következtében népeink történetében gyökeres változás állott be azáltal, hogy kiüzve a küllenséget, ugyanakkor megváltoztatták az egész társadalmi rendszert és a régi bürokrata és kizsákmányoló társadalom helyébe teljesen új rendszert léptettek, a Népköztársaságot. A Népköztársaság megszünteti a kizsákmányolást és a polgárság uralmát, a népek elnyomatását és megadja minden dolgozónak az egyenjogúságot. Az államgépezet minden ízében a nép kezében van és kizárólag a nép érdekeit kell, hogy szolgálja. A népiölszabadító háború volt a próbaköve népeink érettségének nemzetiségre, fajra, vallásra való tekintet nélkül.

Azáltal, hogy hazánkban a régi rendszert egy új váltotta fel, megváltoztak népeink feladatai is. És hogy ezt a változást hazánk összes dolgozó föllogdák és ismételik, bizonyítja a május elsejei munkaverseny.

A verseny, amint tudjuk, február elsején kezdődött meg. Minden gyár, minden üzem lázasan készülődött erre a napra és a verseny már most is teljes lendülettel folyik annak ellenére, hogy a nehézségek — munkaeszközök hiánya, nyersanyag hiány, stb. — akadályokat gördít a siker elé. De a dolgozók rendbe hozzák a gépeket és munkahelyiségeket és amikor az öntegyelem megteremtéséért versenyeznek, egyuttal versenyben állanak kulturális és politikai életszínvonaluk emeléséért is. Mert az öntegyelem és a tudás a munkásosztály egyik legerősebb fegyverei.

Népeink történetében nincsen arra példa, hogy a dolgozók ezrei és tízezrei a termelés emeléséért harcoltak volna. A régi társadalomban

